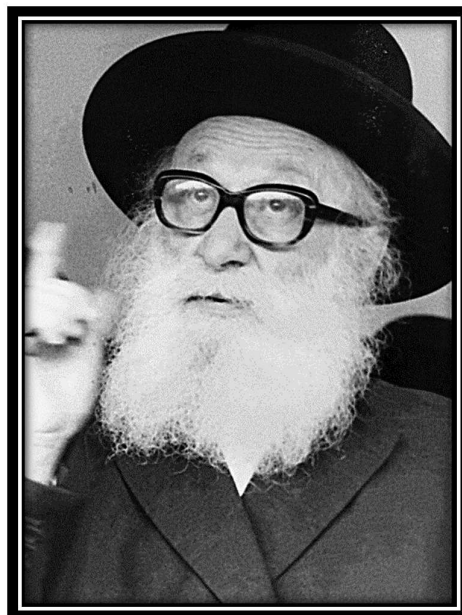

גמי לסימן

דרושי תורה ואסופות מאמרים
פנינים יקרים ואמרים נעימים

חוברת 'הלב שמחה' תשפ"ד
'יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים' לפ"ק

במשנה מסכת ביכורים כתוב:
אדם יורד לתוך שדהו ורואה תאנה שביכרה,
כורך עליה 'גמי לסימן', ואומר: הרי זה ביכורים.

להארות ולהזמנת דרשות:

הרב י. מרדכי גימפל בניה שליט"א

רחוב פוברסקי 3 בני ברק

נייד: 0533-110-166

אין הזכויות שמורות

כתר התורה הרי מונח ועומד ומוכן לכל ישראל...

כל מי שירצה יבא ויטול. (רמב"ם הלכות ת"ת פרק ג' הלכה א')

בס"ד, ז' בתמוז תשפ"ד, יומא דהילולא דמרן אדמו"ר הלב שמחה זי"ע

אלה תולדות ספורים עובדות והנהגות על כבוד קדושת

מרן אדמו"ר ה"לב שמחה"

זצוק"ל

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

נכתבו מתוך הזכרון ורשימות (לא

מוגה)

רגלי דאמוראי: רש"י הק' במס'

יבמות (דף קכב.) כתב: וכתשוכת

הגאונים מלאתי כל הנך רגלי

לדמוראי היינו יום שמת בו אדם

גדול קובעים אותו לכבודו, דמדי שנה שנה כשמגיע

אותו יום מתקבלים תלמידי חכמים מכל סביביו ובאים

על קברו עם שאר העם להוסיף ישיבה שם. ע"כ.

זכר צדיק לברכה: כשמזכירים את הצדיק זוכים לברכה.

בן שמונים שנה.

תחילת הנהגת רבנו היתה תופעה נדירה, הנהגתו
החלה בגיל גבורות, בגיל 80 שנה, כמו אצל משה רבנו
מושיען של ישראל. ללא מחלוקת, וללא התנגדויות,

על אף שהיה בגישה שונה מרבנו הבית ישראל זצ"ל. מספרים שבתחילת הנהגתו נכנס אליו רבי שבת פרנקל ז"ל (מייסד מכון רמב"ם פרנקל) ואמר: ממש אזוי וי במשה רבנו=ממש כמו אצל מש"ר! ענה לו רבנו: אם לא יהיו התנגדויות אז זה ימשך זמן רב כמו אצל מש"ר. ואכן ראו אצל רבנו במוחשיות 'מושיען של ישראל - נתן עיניו ולבו להיות מיצר עליהם'.

 רבנו במשך כל השנים החביא והשפיל עצמו, תחת הנהגת אחיו רבנו הבית ישראל, ובגיל שמונים כשהגיע זמנו להנהיג, זה פרץ בעוצמות אדירות, כמו סכר לנהר שוטף שכשנפתח פורץ הנהר בעוצמה.

איש מלחמה, ונגלה כזקן מלא רחמים: אצל רבנו ראו בגלוי את שני הכוחות האלו, **איש מלחמה** - היה לוחם בעוז ותעצומות מלחמות ה', לבטל חוקים שהם נגד תורתנו הקדושה, ושום דבר לא עמד בדרכו. **ונגלה כזקן מלא רחמים** - נתן עיניו ולבו להיות מיצר עליהם, תיקן תקנות חשובות לצרכי הכלל והפרט, כדי שבבתי ישראל תהיה הרווחה, כמעט לא השאיר אבן שלא הפך אותה, ולהלן מספר מאבקים

איש מלחמה

 שבת קודש – רבנו זצ"ל בערה בו אש קדושת השבת, חברת התעופה הגדולה **אל על** פעלה בשבת קודש,

ולאחר שרבנו ניסה בתחנונים ואזהרות שלא הועילו, הוציא חרם על אל על יחד עם גדולי וצדיקי הדור, ולאחר שהוכו בכיסם, שנוכחו לראות שהציבור החרדי והמסורתי מכבד את השבת ולא ממריא בחברה זו, נכנעו והפסיקו כליל את טיסותיהם בשבת עד היום הזה // **פתח תקוה** – העיריה וראשה פתחו קניון גדול בשבת במרכז העיר, ולאחר השתדלויות ואזהרות, שלח רבנו את חסידי גור תושבי בני ברק

שיצעדו בשבת אחה"צ עד לפתח תקוה כדי למחות, ואלפי יהודים צעדו כל שבת במשך שעה, עמדו שם אמרו תהילים ושרו שירי שבת, וכך נמשח שבועות מספר, עד שניכנעו וסגרו את הקניון // **אשקלון** – הם התכוננו לערוך תחרות מרוץ מכניות בשבת, רבנו בעצמו נסע לשם כדי

למחות, כשניסו למנוע בעדו את הנסיעה לשם, שאינו לפי כבודו, אמר את דברי הנביא: 'ומשבתותי העלימו עיניהם', וביאר שבאבידה כתוב 'לא תוכל להתעלם' – ודרשו חז"ל זקן ואינו לפי כבודו, מתעלם. משא"כ למען קדושת ושמירת שבת אפילו זקן אסור לו להתעלם, וכשראו זאת המארגנים שבעיקבותיו יבואו לשם עשרות אלפי יהודים למחות, הם ביטלו את הארוע.

 כבוד הקברים - בנק לאומי התחילו לבנות מלון על מקום שהיו קברי קדמונים, לאחר אזהרות שלא הועילו, הוציאו חרם על בנק לאומי, האנשים הוציאו את חשבנותיהם מהבנק, עד שהוכרחו מנהלי הבנק להפסיק.

 דבר אחר – בעיר רחובות פתחו מספר חנויות של דבר אחר (בשר טריפות), כשנודע לרבנו ביקש לארגן הפגנות מול החנויות, ומאות אברכים נסעו והפגינו, וכשבאו עסקני העיר לרבנו ואמרו שהם פועלים בנושא בדרכים פוליטיות דרך העיריה, אמר להם רבנו: **'דבר אחר? - ביז חזקה!** (קטע מהגדה של פסח)

 מסיון מורמונים - לא נח ולא שקט, והתבטא רבות שאין לו מנוחה מזה, כדי שהמסיונרים לא ינעצו טלפיהם בארה"ק. וארגנו הפגנות מול מקום מושבם, וזכורני שנסענו מספר פעמים לתל אביב להפגין מול מקום התיפלות שלהם, עד שסגרו את המקום,

ונגלה כזקן מלא רחמים

 בעשי"ת תשל"ח הוציא רבנו מכתב לחסידיו, ובו תקנות מחמירות לצמצום הוצאות בשמחות ובקניית דירות ולהוצאות הנלוות, וכתב שם: שאין לו מנוח מזה שנים רבות, וזה גובל בפיקוח נפש. ע"כ.

והמטרה היתה בכדי שכולם יוכלו לערוך נישואין לצאצאיהם בכבוד, ושההורים לא יפלו תחת מעמסת החובות, וכן כדי שגם להם יהיה ישוב הדעת לעסוק בתורה.

ת"ח מאנ"ש שהיה מקורב אצל רבנו לפני הנהגתו, היה נתון במצוקה ונכנס בתחילת הנהגתו להזכיר את עצמו פעמים תכופות והתנצל ע"כ, תפשו הרבי בידו ואמר לו: **אל תרחם עלי אני לא ישן בלילות ואני מתפלל עבור כלל ישראל.**

ויהי בונה עיר. רבנו חיבב מאד את ארץ ישראל וישוב א"י, הוא שאף ליישב את א"י ובדרך הנכונה דרך התורה והיראה, יזם ועודד רבות לבנות את חצור, אשדוד, ערד, ועוד. במקומות זולים כדי שלכולם יהיה דיור מרוות וזול. בימיו הוקמו קריות ומקומות ישוב נוספות, נפתחו ישיבות רבות ומוסדות תורה. וכן עודד רבות חסידויות אחרות לצאת ממקומות המרכז ולבנות בכל קצוות הארץ

בשביל חנינא בני, כל צדיק הוא נותן ומשפיע מן השמים לכלל ישראל, כמו שכתב הבית ישראל זצ"ל, 'כל העולם

כולו ניזון בשביל חנינא בני', הצדיק בונה את הישבילי
שדרכו יורד השפע לעולם.

 אצל רבנו הלב שמחה זצ"ל ראו איך שהוא
משפיע ונותן, כשהיו נכנסים אליו היו תמיד יוצאים
עם תפוח או תפוז. זה היה ביטוי לנתינה, זכור לי איך
שבשנותיו האחרונות בעת חולשתו עבר אברך עם
חמש ילדים וביניהם קטנים, ור' חנינא שיף זצ"ל
הגבאי נתן תפוח לאבא, פתאום הרים הלב שמחה את
עיניו ואמר: געב זיי, געב זיי! – תתן להם, תתן להם!
רץ ר' חנינא אחריהם לתת לכל ילד תפוח.

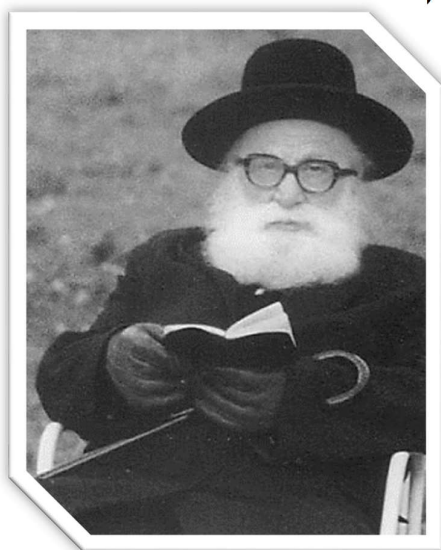
 חסדים. בהוראת רבנו זצ"ל נפתחו צרכניות
מוזלות בכל רכוזי אנ"ש שלא היו מקובלות עד אז,
כדי שימכרו שם במחיר השווה לכל נפש, ושהנצרכים
לא ירגישו שתומכים בהם, לכך ביקש שגם הגבירים
יקנו שם, בצרכניות אלו מלבד המחירים הזולים
נעשים שם הרבה לאלפים ורבבות מעשי צדקה וחסד
בהסתר ובצנעא.

 גמ"ח בית ישראל, ביוזמתו ובפיקוחו נפתח
גמ"ח עזר נישואין, שהילוח בכבוד ובצינעה מליונים
רבים לנישואי הילדים.

פעם אחד המשמש ענה למענה טלפוני ואמר: הרבי ישן, אמר לו הרבי, לא אומרים, הרבי ישן, אומרים הוא לא יכול לגשת, 'רבי לא ישן'!!

כשהתאכסן הלב שמחה במלון וגשל בבני ברק המתין ליד המלון, רמז אלי שאגש אליו ושאלני אם אני מכיר ויודע היכן גר ההוא... ושאלתיו האם לקרוא לו וענה לי, אם באפשרותך. כידוע הלב"ש אף פעם לא בקש שישרתו אותו תעשה כך או תעשה כך, גם אד"ש מתבטא הרבה פעמים איך אייס נישט. והוציא מכיסו העמוק מס' תמרים, זה היה בשבוע פי' שלח, ואמר לי תתן גם בבית 'והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ'. ומאז כל פעם כשהייתי מגיע לירושלים נסיעה לבית ישראל, הוא זיהה אותי ונתן לי 'שלום עליכם'.

מרבה תורה מרבה חיים

רבנו היה כולו תורה, גוש של תורה, לא פסק פומיה מגירסא בבחינת 'וראשו מגיע השמימה', עם עניות שפלות בדרגות הגבוהות ביותר, היה שגור על

לשונו: הלשון שבאבות: 'מרבה תורה מרבה חיים' והקשה הרי כתוב 'והגית בו יומם ולילה', אי"כ מה שייך לשון מרבה? והסביר כשמלמד ומזכה תורה לאחרים, ואז גם לומד וגם מרבה, לא פסק פומיה מגירסא יומם ולילה

הגה בתורה הקדושה והיה הרבה פעמים רבות מזכיר פסוקים ומאמרי חז"ל כתשובה לשאלה.

• לדוגמה: בחוה"מ סוכות ביקר אצלו אי מהגדולים, הרבי כיבדו בסוכה בשתית יין, ונכנס ספק לאותו גדול אם לומר לישב בסוכה? אמר המשמש יכולים להביא עוגיות, אמר רבנו: 'אין עושין עוגיות לגפנים'.

• בהיות רבנו אצל השפע חיים מצאנו, בזמן סעודה שלישית ונערכה שם שבע ברכות לנכדו, כיבד הרבי מצאנו את רבנו בכוס של שבע ברכות, אמר הרבי את הברכה הראשונה 'שהכל ברא לכבודו' והניח את הכוס, אמר הצאנזר אצלנו נוהגים שאי אומר את כל הברכות, ענה רבנו: 'על הכל שאמר שהכל... יצא'.

אמר רבנו מבקשים בתפילה 'ותן בליבנו בינה, להבין, ולהשכיל, לשמוע, ללמוד, וללמד, לשמור, ולעשות, ולקיים...' ואמר כל הבקשות הם עבור עצמו, מלבד בקשה אחת, 'וללמד' שהיא עבור אחרים? וענה על כך: א, מי שמלמד אחרים הוא עצמו משתבח, כמו שאמרו חז"ל ומתלמידי יותר מכולם. ב, אי בא לפני רבו ואמר למדתי את הש"ס, שאלו רבו ומה הש"ס לימד אותך, התורה מראה לנו את הדרך הנכונה והישרה.

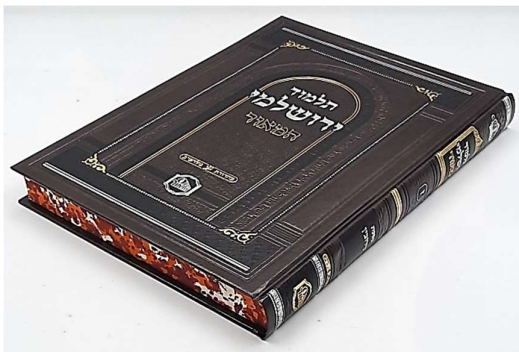
תלמוד ירושלמי: הכרזתו הידועה בכנסיה הגדולה של אגו"י בר"ח שבט תש"מ, (זכיתי להיות שם), 'דף של ספינה' בגימטריא 'זהו הירושלמי', מי שביכולתו

ללמוד כל יום דף ירושלמי, ומאז נפתחו שערי תורת תלמוד הירושלמי, וכך במשך עשרות שנים שעם ישראל לומד ירושלמי, ובעקבות כך חוברו

ספרים ופרושים רבים עד שהיום תלמוד זה פתוח לפני כולם, וכן ההדירו את הירושלמי והוציאוהו במהדורות מפוארות. ואנו מאמינים ובטוחים שבזכות לימוד תורת א"י נמנעו מלחמות ואנו יושבים בזכות זה לבטח בא"י.

הרבי אמר בהכרזתו את הפסוק "זכרו מרחוק את ה' ואת ירושלים תעלו על לבבכם", ואפשר לבאר

זאת: שהרי ביוה"כ ובתשעה באב אין דף בלוח דף היומי בלימוד הירושלמי, ואפשר לומר הטעם: זכרו מרחוק את ה' - וביוה"כ כ"א זוכר

את ה', ואת ירושלים תעלו על לבבכם - ובתשעה באב כ"א מעלה את ירושלים על לבו.

גבולות הקדושה. לרבנו זצ"ל היתה אהבת א"י באופן מופלא, ורצה לראות את כל חלקי ארץ ישראל נבנית ומתיישבת אבל בדרך התורה והיראה, ולכן הקים יסדויזם קריות חרדיות בצפון ובדרום.

מה הוא רחום אף אתה רחום

 רבים מתשובותיו לאנשים השואלים, היו מתובלים בפסוקים ובמאמרי חז"ל. בערב חג השבועות בתקופת הבית ישראל, נכנס אליו אי' החסידים ואמר שיש לו בן בגיל עשרים וארבע שצריך שידוך, כתב רבנו על פתקא את שם הבחור ושם אמו, והוסיף קטע מההקדמות 'כד מטיא שעתא', ואמר לו שימסור לרבי הבית ישראל. כשמסר את הקויטל, שאלו הרבי: מי כתב פתקא זו? וענה שרבנו כתב, אמר הרבי: הער שוין גאולפען גווארען-הוא כבר נושע! והבינו הרמז: כד = 24. מטיא שעתא – הגיע השעה.

 בהיות רבנו בנאות דשא בעיירת טלז סטון, והלך בערב לשאוף אויר, פגש בדרך בחור אי' הלומד בישיבה מקומית, והצטרף אליו, תוך כדי שיחה נודע לרבנו שבחור זה יתום מאב, למחרת הגיע רבנו לפתח בנין הישיבה עם שני שקיות עמוסות בדברי מאכל וביקש שיקראו לבחור ההוא, רבנו מסר לו את השקיות ואמר: אומרים בברכת המזון, 'הרחמן הוא יפרנסנו

בכבוד לעולם ועד', ופירש: לעולם ועד- המברך מבקש שיזכה להשאיר דורות שהולכים בדרך התורה והיראה, ובזה מפרנסים את האבא בהיותו בעולם העליון.

לחלק את התפוח לכל הילדים: לאברך אי שקנה

דירה גדולה ובא להזכיר שיעבור בשלום, נחן תפוח ואמר שיחלק לילדים בבית, היות והיה לו משפחה

גדולה ויכל לקבל הלואה ממשרד השיכון בתנאים טובים שנהפכים למענק, אבל קנה דירה יותר גדולה ממה שמאשרים משרד השיכון, וכשבא הביתה ישבו כבר פקידי משרד

השיכון לאחר שמדדו, ואשתו שמעה שאומרים לדירה גדולה כזאת אין סיוע, אך כאשר נכנס הביתה אמר דבר ראשון אני צריך לחלק את התפוח, וחתך חתיכות ונתן לכל ילד, הילדים שמחו היות וידעו שזה מהרבי, ואח"כ אמרו לו הפקידים אפ"י שלא מגיע לך אבל היות שיש כאן כזו עניות שכשאתה מביא תפוח אתה מחלק אותו לפלחים, אנו נסדר עבורך.

בהיות רבנו בחו"ל בשנת תשי"י לפני חג הפסח

פגש אותו יהודי אי ושאלו במה יכול לעזור לו, אמר לו

רבנו שהיה מעדיף להיות בדירה פרטית בפסח בליל הסדר, ענה לו אותו יהודי שהוא לא נמצא בדירתו בפסח וישמח לתת את הדירה ואכן הכין את דירתו, לאחר עריכת הסדר יצא רבנו החוצה ושמע קול בוקע מיחידת הדיור שבאותו בנין, נגש וראה את בעה"ב יושב עם אשתו ועורך סדר, הבין מיד שאותו יהודי לא נסע אלא לכתחילה עזב את הדירה כדי לתת לרבנו, ושאל אותו רבנו: מה רוצה עבור זה? ואמר שאין לו ילדים, ברכו רבנו, ולפקודת השנה נולדה לו בת.

הפני מנחם אמר בבי אדר תשנ"ב, כשנשא דרשה בישיבת נר ישראל בירושלים על הבית ישראל, 'שלהבת י-ה', שלהב"ת בגימ' תשל"ז שנת הסתלקותו, רבנו הב"י היה כולו שלהבת-לפיד אש, אח"כ הבינו י-ה': רמז לחמש עשרה שנות הנהגתו של רבנו הלב שמחה שנסתלק באותה שנה.

בתקופת הנהגתו לא עודד אף פעם את היציאה מא"י, היה יהודי א' שהיה צריך לצאת לצורך רפואה ובכ"ז לא קבל מהרבי תשובה חיובית ופנה לפני מנחם, והפנ"מ נגש לשאול את רבנו, רבנו אמר לו: ראיתי ושמעתי כ"כ הרבה פעמים אצל אבינו האמרי אמת על חביבות א"י, כך שאם אני מרשה לצאת מא"י יש לי הרגשה שזה פגיעה בכבוד אבא זצ"ל.

אמר אסור לדבר רע על ארץ ישראל כמו סדור שנופל מרימים ומנשקים, כך צריכים לכבד את ארץ ישראל ואפי' שיש טענות על המנהיגים אבל על א"י אסור לדבר.

כשישב בשמחה ואמר ווארט על מאמר חז"ל, אמר לו ראש ישיבה אחד שישב בסמוך אליו, זה לא גמרא אולי מדרש, ורבנו לא ענה. אח"כ בדרך לביתו אמר למשמשו זה גמרא מפורשת במסכת מסוימת. וכמשמשו אמר בהזדמנות לאותו ראש ישיבה, הוא התפעל על כך שרבנו לא הגיב לו בשעת מעשה.

מי שהיה צריך לצאת לעבוד לפרנסתו בא לבקש ברכה מרבנו הלב שמחה אמר לו רבנו: יצא אדם לפעלו - כשצריכים פרנסה, אבל לעבודתו עדי ערב - עבודת ה' ללמוד בערב תורה.

 הג"ר נחום רוטשטיין שליט"א היה רושם את דברי תורתו - השמיסען שנאמרו ע"י אדמו"ר ה"לב שמחה" זצ"ל,

כשהגיהו את השמיסען אדמו"ר זצ"ל היה מדייק על כל מלה וגם סדר השורות איך שיהיו, וספר הג"ר נחום רוטשטיין שליט"א שפעם כשישב ועבר על השמיסען הגיע טלפון מאחד שחותנו היה צריך לעבור ניתוח לב, והרבי החזיק את שפופרת הטלפון, וענה לר"נ על מה ששאל, יו יו, ואח"כ שאל הגר"נ האם להמשיך בצד זה או לעבור לשורה שניה, ואמר לו אדמו"ר זצ"ל לא מכאן אלא משם, ואח"כ הניח הרבי

את הטלפון והגר"נ התפלא מאד ע"ז, שהרי המילים שאמר שימשו גם למחייג, אמר לו הרבי, עם התורה אפשר לרפאות הכל! והגר"נ ידע מי הוא זה שהתקשר בטלפון, וברר אצלו על מה היתה השיחה, וענה לו ששאל את הרבי אם לעשות את הנתוח, ואמר לו הרבי יו – כן, ושאל עוד דבר וענה לו הרבי יו, ואח"כ

שאל האם לעשות את המעקפים מצד זה או מצד אחר, ואמר לו הרבי, לא מצד זה אלא משם.

פעם אמר לו הרבי זצ"ל כתוב 'כל האומר עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען תורתך,

עשה למען קדושתך, זוכה ורואה פני שכינה'. והוסיף ע"ז הרבי זצ"ל, אבי ז"ל היה רגיל לאומרו וכן אחי ז"ל היה רגיל לאומרו, והגר"נ התפלא מאד, מה מתכוון לומר לו שהיו רגילים לומר זאת הרי כולם אומרים, ומיד הוסיף לו הרבי, ואני לבד ראיתי זאת, והתפלא עוד יותר מה הרבי רוצה לומר לו בזאת, ואמר לו הרבי זצ"ל, 'אני לבד ראיתי שהם ראו פני שכינה'.

הרבי זצ"ל היה הרבה פעמים עונה איש"ר במהירות עוד לפני החזן, והגר"נ התפלא ע"ז, ופעם כשהיה אצל הרבי זצ"ל אמר לו הרבי: יש חילוקי דעות בין הצדיקים איך

צורת התפלה, יש צדיקים שהיו מתפללים לאט היות והיה קשה להם להפרד מהאותיות ויש צדיקים שרצו להדבק מהר באותיות הבאות ולכן היו מתפללים מהר, ותוך דבורו אמר הרבי זצ"ל: יו, יו... יהא שמיה רבה מברך ואמר זאת בתשוקה ובמהירות גדולה.

אברך א' שלא היה לו 11 שנה ילדים, אמר לר' נחום רוטשטיין שאם יזכירו אצל האדמו"ר יחזיק את הוצאות

הכולל לחודש, ופעם בער"ח כשלא ידע מאין יבא עזרו וישב הגר"נ אצל הרבי זצ"ל אמר אינני יודע מאין יהיה לי לשלם מחר לאברכי הכולל, ואמר לו האדמו"ר ומה אתה חושב לעשות, וענה שיש פה אברך שצריך ישועה ואמר שמוכן לשלם אם אזכיר אותו אצל הרבי, אמר לו הרבי:

תאמר לו שהוא יכול לשלם, ולפקודת השנה נושע אותו אברך.

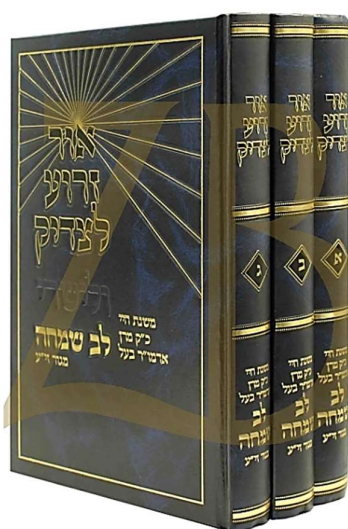
סיפור הרב אברהם למברגר ז"ל, שאביו הגאון הצדיק ר' משה נתן נטע ממאקווא ז"ל אמר לו שלרבי הלב שמחה יש מפתח של רפואות, ואמר כל רפואה שאני צריך לקחת אני שולח קודם לשאול את הרבי מגור.

כשהרבי זצ"ל היה פעם במקום צבורי והבדיל במוצ"ש, כיבה את נר ההבדלה בידו. שאלו המשמש על המנהג שמכבים בשירי כוס הבדלה, אמר לו הרבי, אולי יש

מישהו שירצה כעת להבדיל, אז בכדי שלא יהיה עליו לטורח להדליק את נר ההבדלה.

היה משמש א' בביתו שהיה מביא טייפ עם קסטות ומשמיע לעצמו ולפעמים היו שומעים את זה בביתו ואף פעם לא העיר לו הרבי ע"ז שום דבר, רק פעם כשצלצלו להזכיר חולה מסוכן, אמר לו אח"כ הרבי שמצד השני של קו הטלפון נמצא יהודי בצרה ואיזו הרגשה יש לו כששומע שכאן שרים ומנגנים.

כשהיה הרבי בערד ובחדר סמוך אליו היה יושב

המשמש ומקבל את שיחות הטלפון, והיה לפעמים שהרבי עצמו היה מרים את שפופרת הטלפון ושומע את הבקשה, ופעם היה יהודי שצלצל להזכיר חולה אצל הרבי, המשמש חקר אותו מי הוא, היות והיה נראה לו שהוא לא מאנ"ש, וכל זה שמע הרבי זצ"ל, וכשנכנס המשמש לאדמו"ר

אמר לו הרבי: כשנותנים כח מן השמים לברך יהודים אז מה זה משנה מי שזה, מדוע צריכים לעשות חקירות.

אחד עמד בתור בפורים להכניס משלוח מנות ובחדר ההמתנה נשבר לו בקבוק היין, הרבי הרגיש זאת

לקח מיד בקבוק יין מהשלחן ונתן למשמש שיתן לאותו יהודי כדי שיהיה לו להכניס משלוח מנות.

בחור צעיר נכנס לרבי, שאלו הרבי האם מניח תפילין? ולאחר מס' שבועות שאלו עוד פעם ולאחר מס' שבועות שאלו עוד פעם, וכשאמר שמניח לקח את ידו וליטפה ואמר שצריכים להרגיש את האור של הנחת תפילין, ומיד לקח את התפילין לבדיקה ומצאו שיש שם שאלות על כשרות התפילין.

 כשהרבי חזר פעם מטבריה, חיפש הרבי בכיסו את המפתח של חדרו הפנימי בבית (מפתח זה החזיק אצלו) ולא מצאו וחשבו שכנראה המפתח נשכח בטבריה, המשמש אמר שיש לו בבית העתק של המפתח ויצא מיד להביאו, הכניס הרבי שוב את ידו לכיסו ומצא את המפתח, ושלח את משמשו לקרוא לאותו משמש שהלך להביא את המפתח מהבית ולא מצאו, חכה הרבי עד שאותו משמש יחזור ופתח את הדלת עם המפתח שהביא המשמש. כדי שלא יהיה לו עגמת נפש שטרח לחינם.

חברים: שאל פעם אברך אם יש לו חברה? ואמר: או חברותא או מיתותא, כל אחד צריך שיהיה לו חברה. ופעם כששאלו המשמש אם ללכת להתכנסות החברא, אמר לו רבנו: אם לא הולכים לא מתחרטים. והבין שלא יילך. בערב כשראה רבנו שהמשמש לא הלך, שאלו מדוע לא

הלך? אמר שהבין מהתשובה שלא צריך ללכת. אמר לו רבנו: אם לא הולכים לא מתחרטים על העבירות.

אמר לאברך לאחר שנה ראשונה מהנישואין, אם תמשיך להיות בשמחה, יהיה לך תמיד שנה ראשונה.

הכרת הטוב, אפי' שעשו לו טובה בשגגה, היה נזהר להחזיר לו, ואמר למשמשים שלו שלא ירשו לשום אדם לצאת מביתו ומחדרו ללא שום דבר.

מעשה בא' שעשו לו ניתוח בעין, אח"כ התעוררה עוד פעם בעיה בעין

והרופאים קבעו ניתוח נוסף, והרבי לא הרשה וכך נמשכה תקופה ארוכה, עד שפעם זירז אותו הרבי שיעשה כן נתוח וגם אמר לבנו של אותו יהודי, וכשעשו לו את הנתוח אמר הרופא טוב שלא נתחו אותו קודם כי רק כעת התרפא העין מהנתוח הקודם.

פעם א' לאחר שקבל קהל אמר לא' מנאמני ביתו, הרופאים לא יודעים שום דבר, היום מנעתי ששה נתוחים.

בתחילת הנהגתו נכנס אליו אדם א' ואמר שיש לו המחלה המסוכנת והבית ישראל הבטיח לו שש שנים, אמר לו הרבי אתן לך שבע שנים, ואותו אדם נפטר בב' אדר שבע שנים אח"כ.

המשמשים מספרים שיכלו לראות איך שבאותה שעה מזכירים אצלו אותו סוג חולה, לאי ענה שאין צורך בנתוח, ולאחר ענה שאם הרופאים אומרים אז צריך לציית.

בתחילת הנהגתו אמר פעם שקיבל כח מהשמים, לברך!

א' שהתלונן אצלו על שמירת העינים אמר לו כשתהיה ברחוב תחשוב עלי אז אני יעזור לך.

ולא' שאל יש מעבר חציה ליד הבית שלך? ענה: כן, וכמה פסים לבנים יש שם? אמר אני לא יודע, אמר לו הרבי כל יום אתה עובר שם כמה פעמים ורואה את הפסים ואתה לא יודע? למה, כי זה לא מעניין אותך, כך גם כאן תשתדל שזה לא יעניין אותך.

א' ממקורביו אמר כששומע את הרבי מפזמם הרבה, יודע שאז הוא בצער.

פעם כמה ימים לפני חג הפסח שכחו להכין את האוכל בשעה 1:00 הרבי הבחין בכך, ומיד אמר באתי לומר שהיום האכילה תהיה בשעה 2.

חביבות א"י: ביעקב אבינו כשיצא מא"י כתוב וילך חרנה, ומדוע לא כתוב לחרון, ואמר הרבי, היות והשתדל יעקב לדחות את נסיעתו לכן כתוב ה' בסופה.

לפני השואה נסע הרבי זצ"ל מא"י לפולין כדי להביא את אביו, אפי' שהיה התנגדות גדולה מהרבנים

ומהחסידיים שבפולין, וכשהגיע אמר 'איך מוצאים
עצה להביא את כולם לא"י'.

סיפר פעם לפני הנהגתו שגמר את כל מס' ברכות עם רבנו
יונה יותר מחמשים פעם מלבד שסיים עם אביו עשרות
פעמים.

נודע לו על א' מהמשמשים שבערב א' מתכנסת החברה,
ואמר לו הרבי תשב בחברה שם רבע שעה זה יותר טוב
ממה שתהיה אצלי.

מלה בסלע שתיקה בתרי, שאל הרבי את א' שהלך

אתו, א"כ מה טוב יותר, וענה
לשתוק, אמר לו הרבי, אתה לא
סוחר, והסביר לשתוק שותקים
פעם אחת ביום, אבל לדבר
אפשר הרבה, והוסיף בכ"ז
לשתוק טוב יותר.

פעם כשחיכו כל החסידיים לשמוע
לאחר התפילה דבר תורה והיה
השתוקקות גדולה בביה"מ, פתח הרבי ואמר: 'מלה
בסלע', לומר מלה שוה - סלע, 'משתוקא' השתוקקות
לשמוע, בתרי - שוה פי שתיים.

פעם לפני פורים בא אל הרבי יהודי א' ואמר שהבדיקות מראות שיש לו מחלה מסוכנת, ואמר לו הרבי הרי בפורים כתוב 'ונהפוך הוא'.

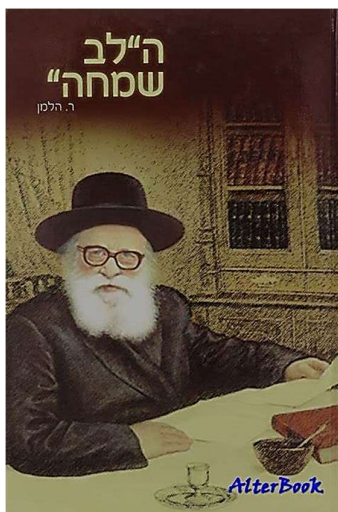
בבית רבנו הרגישו פעם טעם לוואי במים שמהברזים, עלה המשמש לגג הבנין לבדוק את הדודים שדרכם עוברים המים, וראה שמכסה הדודים הועף מהרוח ויונים נכנסים לדוד שותים מהמים ומשאירים ליכלוך, הזמין אינסטולטור ניקה חיטא, מילא מים חדשים ונקיים, סגר את הדוד עם המכסה והניח עליו שני בלוקים כדי שהרוח לא תעיף את המכסה. שילמו לבעל המלאכה ופטרוהו לשלום, אח"כ רואה המשמש שהרבי ממלא קערה עם מים ומבקשו שיעלה אל הגג ויניח על הדודים שבגג בכדי שיהיה ליונים מים לשתות. 'ורחמיו על כל מעשיו' הדבק במדותיו של הקב"ה.

הרבי מקלויזנבורג זצ"ל בנתניה הלך פעם בשעה שלש לפנות בוקר כדי לבקר את הלב שמחה במלון גלי צאנז, וראה דרך החלון שהרבי שקוע בלמוד. והלך ודפק על דלת חדרו, וכשפתח הרבי ראה איך שהרבי העלים את למודו.

כבוד הבריות. רבנו היה מקפיד מאד בכבוד הבריות חינוך את העם שדיבורם והילוכם יהיה בנחת ובכבוד. בדוגמא אישית ועורר על כך.

עין טובה, בכל הכנסים שערכו חוגים ואדמו"רים היה רבנו שולח את חסידיו להשתתף וליטול חלק ושכל אחד יראה אצל השני עין טובה.

מבצע שבתות. רבנו פעל והמריץ במשך שנים שקבוצות אברכים יצאו מידי שבת בשבתו אל העם שבשדות ולהטעים להם את מצות ה', את שבת קודש, חינוך הילדים. וכשרות הבית והמאכלים, ורabbות יהודים התקרבו ונדלק אצלם הניצוץ היהודי.

שמחה. כל בחור בר מצוה וכל חתן היה מקבל מתנה מרבנו זצ"ל כאות השתתפות בשמחה. בשנים הראשונות להנהגתו נתן לכל חתן גביע כסף כמתנה, ובפעם אחת התיקר הכסף פי עשר, אמר לו צבי גולדקנופף שיש אפשרות להטביל גביע מחומר פשוט בכסף וזה נראה כמו גביע כסף מקורי, אמר לו רבנו קידוש זה מצוה דאורייתא, ולא מתאים לעשות בגביע כסף מזויף. ומאז התחיל לתת לחתנים קופסת בשמים שהטבילה בכסף.

לב שמחה, הכניס הרבה שמחה בלבות בני ישראל. השאיר אחריו ברכה בכתובים לדורות, את דברי תורתו שנאמרו לקהל עדת חסידיו בימי חיים חיותו, ונדפסו בספרים הנקראים '**לב שמחה**' על התורה והמועדים.

פרנסה. בתקופת הנהגת רבנו זצ"ל התרבה שפע של פרנסה בעם ישראל. ושבע שנים ראשונות להנהגתו היו שבע שנות השובע. שנמשכים ומתרבים עד היום הזה.

ערד, ויהי בונה עיר, היה מגלה את קדושת המקום שהתהלכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב. כמובא בדברי תורתו של רבנו.

פועל ישועות, רבנו זצ"ל פעל ישועות בקרב הארץ התגלגלו מופתים רבים בבית מדרשו ללא פרסום בעניות ובפשטות.

שויתי ה', רבנו דרש וכיון את חסידיו ואת כל מי שבא במחיצתו לזכור את השי"ת ללא הפסק ולהרגיש את הנהגת ה' עליו בבחינת 'שויתי ה' לנגדי תמיד'. והיה שגור על לשונו ואומר פעמים רבות לנכנסים אליו, את הפסוק: 'בכל דרכיך דעהו'.

כשלוקחים צריכים להחזיר: מספר א' המשמשים, שבשנה ראשונה להנהגתו הגיע הרבי למשך שבוע לעיר חיפה, והתגורר על הכרמל בדירה שהיה הרבי הבית ישראל זצ"ל מתגורר בקיץ. רבנו ניגש להתפלל במנין בבית

כנסת סמוך לדירתו, לפני תחילת התפילה, רבנו רצה להכניס מטבע לקופת הצדקה ולא היה בכיסו, הוא פנה למשמש, ומיד פתח המשמש את ארנקו לפני הרבי, הרבי הוציא מטבע ושילשלה לקופה, (אומר המשמש שכסף זה הוא קיבל מהרבי כדי שיהיה כסף קטן עבור הוצאות מזדמנות, כך שכסף זה היה שייך לרבי), ומספר עוד שכשהגיעו בחזרה אל הבית, נכנס מיד רבנו לחדרו, הוציא 'מטבע' והחזיר למשמש, אמר המשמש זה לא היה שלי, זה שייך לכאן. אמר לו הרבי: **כשלוקחים צריכים להחזיר!**

לכל יהודי יש אות בספר התורה: ובאותו בית הכנסת כשקיבל רבנו עליה לספר תורה, תרם את תיקון המחיצה שבעזרת נשים הרחבתה והגבתה. ופעם אחת כשקראו שם בספר התורה, גילו שחסרה אות בספר התורה, בדרך חזרתו לביתו, אמר רבנו: 'ישראל' ר"ת יש ש'שים ר'יבוא א'יותיות ל'תורה, כך שלכל יהודי יש אות בספר התורה, אבל אם מדברים בזמן התפילה וקריאת התורה אז האות נעלמת.

פניני חינוך והדרכה

מכ"ק מרן אדמו"ר בעל ה'לב שמחה' מגור זיע"א,

באדיבות הסופר הנודע

הרה"ח חנוך ברסלר הי"ו מבית
שמש.

מחבר הספר 'סימן לבנים' ועוד
ספרים חשובים.

הזכות לתת

מידי-פעם, נוהג היה האדמו"ר ה'לב שמחה', לשגר שקית ובה פירות ומגדנות לנכדו שלמד בישיבה. פעם אחת ביקש הבחור שנתבקש להוביל את השקית לישיבה להשתמט מן המטלה, בטענה, כי הנכד ממילא מחלק את תכולת השקית בין חבריו בישיבה ואינו נהנה ממנה.

השיב לו האדמו"ר: 'אין זה דבר רע כל עיקר. כשאדם מתרגל מנעוריו לחלק את הדברים הניתנים לו, שאינם שלו, הרי לכשיתבגר, מסוגל יהיה להעניק לאחרים גם את הדברים שלו!'

ספירה לכל אחד ואחד

כאשר היה האדמו"ר ה'לב שמחה', שולח ילד לקנות דבר-מה בחנות, לא היה סופר את העודף המושב בנוכחות הילד, כדי שלא לפגוע בו, כאילו וכביכול מפקפקים בנאמנותו.

מילה בסלע

לאחד ממקורביו אמר האדמו"ר ה'לב שמחה', 'עד גיל שלוש, מלמדים את הילד כיצד ואיך לדבר. מכאן והילד, צריך ללמדו מה לא לדבר'.

וקנה לך חבר- טוב

הבחין האדמו"ר ה'לב שמחה', בילדו של אחד ממכריו, המתרועע עם קבוצת ילדים בני גילו. קרא לו ה'לב שמחה', ושאלו על לימודו ב'חדר'. משהשיב הילד כי עוסקים הם בפרק המפקיד, אמר לו:

'המשנה הראשונה של הפרק מתחילה במילים 'המפקיד אצל חבריו- לשם מה נאמרו המילים 'אצל חבריו? - אלא ללמדנו, כי יהודי צריך שיהיה לו חבר, חבר טוב'.

עם הפנים לעתיד

אומר היה האדמו"ר ה'לב שמחה': מי שמתעסק בחינוך, עליו נאמר 'אל תבט אחרריך' - אל תתבונן במה שהיה עם החניך בעבר ואל תסיק מכך מסקנות לעתיד; עליך להביט אך ורק לעבר העתיד, המזהיר והמבטיח, מתוך תקווה איתנה להפיק מהחניך את מלוא הטוב והחיובי.

הבנים כתלמידים

נשאל פעם האדמו"ר ה'לב שמחה', על ידי אחד מראשי הישיבות המפורסמים – 'האם היו לזקיננו בעל ה'שפת אמת' תלמידים? והשיב: הן, הילדים!

ה'תלמוד תורה' משפיע לטובה על סביבותיו

כשביקר פעם האדמו"ר ה'לב שמחה', בבית 'תלמוד תורה'. נענה ואמר למלוויו: 'הולכים ליחידר': הבל פיהם של תשב"ר, האוויר פה מריח, ריח ניחוח...

ואף בהזדמנות אחרת בעת לכתו ברחוב, נענה מלווהו של ה'לב שמחה' והעיר, כי האוויר במקום צלול מאוד. אכן, כן, החזיר לו ה'לב שמחה', תוך שהוא מצביע על בניין סמוך שהיה משכן ל'תלמוד תורה' - כי יש פה הבל פיהם של תשב"ר!

שהילדים יראו את האבא בלימודו

התעניין לדעת פעם האדמו"ר ה'לב שמחה' אצל אחד מהאברכים - האם קובע עיתים לתורה? בוודאי - השיב אותו אברך - אני משתתף תמידים כסדרם בשיעורי התורה שנערכים בבית המדרש. אינני מתכוון בבית המדרש דייקא - החזירו ה'לב שמחה' - אני מתכוון ללימוד גם בבית, שהילדים גם יראו את האבא יושב ולומד!

במקרה אחר הזכיר ה'לב שמחה': את אמרתו של ה'חפץ חיים', שפירש את הפסוק 'ולמדתם אותם את בניכם', אל תקרי 'אותם', אלא 'אתם', אם אתם תלמדו בעצמכם, ילמדו גם הילדים.

החושך לא מפחיד...

נוהגת הייתה אמו הרבנית חיה ראדא מגור ע"ה, להמתין יום יום בפתח ביתה, לפני שהיה שב מה'חדר' בנה הצעיר, שלימים היה האדמו"ר ה'לב שמחה', וזאת מפני פחדו מהאפלוליות ששררה בחדר המדרגות המוליך לביתם.

יום אחד הבחין בכך האב האדמו"ר ה'אמרי אמת', ולא הוטב בעיניו. בו ביום נטלו לבנו בידו, יצא עמו אל חדר המדרגות, ובמשך שעה ארוכה טרח להוכיחו ולאלפו, כי אין במבוא החשוך והאפלולי שום סיבה לפחד ולחשוש. רק משברור היה לו ל'אמרי אמת', כי דחה את הפחד מלבו של הקטן החוצה, שב האב לעבודת קודשו.

מני אז - סיפר ה'לב שמחה', עת כבר עברו מזמן התרחשות הסיפור עשרות בשנים - אינני יודע פחד מהו.

לשון נקיה

מקפיד היה האדמו"ר ה'לב שמחה', על טוהר הלשון ועל עדינות הביטוי. פעם נכנס לפניו בחור, אשר במענה לשאלת הרבי השיב, כי אביו 'קצב', נענה הרבי ואמר: 'לא אומרים כך, אומרים - הוא סוחר עם בשר'.

כיבוד התלמידים הדרך לכיבוד מחנכיהם

כשהתעוררה מחלוקת מסוימת באחת הישיבות בחו"ל, בין ראשי הישיבה לתלמידים, שיגר האדמו"ר ה'לב שמחה', מכתב אישי לראש הישיבה שהיה ממודעיו, בו כותב לו כי את דברי המשנה במסכת אבות (ד טו) 'רבי אלעזר בן שמוע אומר יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך... ומורא רבך כמורא שמים'.

אפשר לפרש בדרך הלצה, ולומר שראשיתה של המשנה 'יהי כבוד תלמידך חביב עליך', היא בעצם גם הערובה להמשך המשנה, ובאה לומר שאם תנהג כך עם התלמידים, יגמלו עמך התלמידים כגמולך הטוב ו'יהיה מורא רבך כמורא שמים'!

האוויר ב'תלמוד תורה' טהור!

באחד מביקוריו של כ"ק אדמו"ר ה'לב שמחה' בתלמוד תורה 'מסורת אבות' (כיום 'פני מנחם') בבני ברק, פנה

למלוויו ושאל אותם: 'האינכם מרגישים, אוויר טהור כאן, האוויר הוא טהור'!?

תוכחת אב ונועם הסב

אדמו"ר; ה'לב שמחה' אמר פעם לנכדו: על הפסוק (שמות יט, ג) 'כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל', כותב רש"י – 'ותגיד - אלה דברים הקשים כגידין', אך דברים אלו ה'קשים כגידים' רק אב צריך לומר לבנו, שכן עליו נאמר 'שמע בני מוסר אביך'. אך לא כן הסב, עליו לדבר בנועם, 'זקניך ויאמרו לך' - אמירה רכה...

עד שנת העשרים נחשבים כתשב"ר

שאל כ"ק אדמו"ר ה'לב שמחה', מפני מה קובעת התורה בפרשת ערכין, שווי ערך זהה מבן חמש ועד לבן עשרים? וכי אין הנער שווה יותר בהגיעו למצוות!?

הוא מתיב והוא מפרק: אלא ללמדנו בא, שלעניין 'הבל פיהם של תינוקות של בית רבן' – נחשבות השנים כאחת עד הגיעם לשנת העשרים.

העיסוק בחינוך כארוכה ומרפא

כאשר נתבקשה אישיות חינוכית להתייצב כמנהלת במוסד חינוכי חדש לבנות, הועלתה בעיה של מחלת-לב

ממנה סבלה. נטען כי גם ממטלות קודמות עליה לחדול, בוודאי שלא להעמיס על עצמה עול כבד של מוסד חדש. אך משהובאו הדברים בפני כ"ק אדמו"ר ה'לב שמחה', פטרם בפשטות: 'אם יעסקו בחינוך – יהיו בריאים!' מיותר לציין כי כדבריו של הרבי כן היה, והמכאובים נעלמו כלא היו.

אש התורה

סיפר האדמו"ר ה'לב שמחה': ילד כבן חמש הייתי, עת

ישבתי עם כל הנכדים, סביב שולחנו של הסבא, האדמו"ר הישפת אמת', בשיעור הקבוע שלו לנכדיו. חם היה היום מאוד, והיה צריך במאמץ רב כדי ללמוד.

נענה הישפת אמת' לעומתי ואמר: 'הבלא מפיק הבלאי' - חום של תורה, מסיר ומסלק כל חום אחר.

דמעות של קדושה

באחד משולחנותיו הראשונים שערך האדמו"ר ה'לב שמחה', לאחר הסתלקות אחיו האדמו"ר ה'בית ישראל', אמר בעת שיחת הקודש שהשמיע את דברי המדרש (ויקרא רבה כו ב) 'מצינו תינוקות בימי דוד עד שלא טעמו טעם חטא היו יודעין לדרוש את התורה מ"ט פנים, והוה דוד דוד מצלי עליהון (=מתפלל עליהם), אתה ה' תשמרם – אתה ה' נטר אורייתא בלבהון (תשמור את התורה בליבותיהם)!'.

והוסיף ה'לב שמחה' שעל ידי התורה שתהא שמורה בלבותיהם, יוכלו גם להמשיך להיות בקדושה ולא לטעום טעם חטא.

חסידים שעמדו באותה עת סביב השולחן הטהור, העידו כי ה'לב שמחה' בעת אומרו את דברי המדרש, אמר זאת בנעימה של תפילה 'אתה ה' תשמרם', וחדי-ראיה אף ראו דמעות שזלגו מעיניו הקדושות.

התלמידים ש'בחנו' את מלמדם

פעם עת רצה האדמו"ר ה'לב שמחה' לתאר את דמותם ומעמדם החשוב של מלמדי התשב"ר בפולין,

סיפר על אחד ממלמדיו, שעם תום התקופה שלמד אתם,
סגר את הגמרא ואמר לילדים – יעד היום אני בחנתי
אתכם, מעתה אתם תבחנו אותי!

הוציאו הילדים את כל מסכתות הש"ס מארון הספרים,
והחלו

'לבחון' את המלמד בכל המסכתות שבש"ס, והוא השיבם
דבר דיבור על אופניו, היכן מצויה כל אמרה. והיכן נמצאת
כל סוגיה, לא נפל דבר מכל אשר דיבר!

זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן!

